

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهيم
بدین بوم و برزنده یک تن مېباد
از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان

۱۱ اگست ۲۰۱۳

مواد مخدر زحمتکشان را به نابودی می کشاند

پس از آن که خارجی های تفنگدار و بیرحم که غیر از کشتن کسب دیگری بلد نیستند، واکدار و صاحب کشور ما شدند، کشت تریاک به شکل بی سابقه افزایش یافت و تعداد معتادین نیز در وطن ما بیشتر شد. همین اکنون بیشتر از یک میلیون هم وطن عزیز ما که صد در صد به خانواده های زحمتکش و فقیر و نادار تعلق دارند، معتاد به مواد مخدر هستند. ۱۳ درصد معتادین کشور ما را زنان ستمدیده و تهیدست و فقیر و نادار تشکیل می دهند.

مواد مخدر که فایده اصلی آن به جیب سرمایه گذاران و ثروتمندان می ریزد و به وسیله پول حاصل از آن بانک ها، شرکت ها، کارخانه ها، شهرک ها، فابریکه ها و تجارت راه اندازی می کنند، زحمتکشان کشور ما را به سوی نابودی می برد. جوانان، قربانیان اصلی تجارت و قاچاق مواد مخدر هستند. همین اکنون در یک کیلومتری ارگ ریاست جمهوری، ده ها جوان در دریای کابل معتاد، دربر و در انتظار مرگ به سر می برند، اما دولت که دولت ثروتمندان است، نابودی این جوانان ستمدیده را با چشم سر می بیند و نمی خواهد که آنها را از نابودی و مرگ نجات بدهد.

در این اواخر یکی از نهادها، تحقیقی به نام «دریافت عوامل و پیامدهای اعتیاد جوانان افغان به مواد مخدر» نشر کرده است که در آن تذکر رفته که ۴۵ درصد معتادان سرپرست خانواده های خود هستند، بیشتر از ۷۶ درصد معتادان عامل اعتیاد شان را فقر و بیکاری می خوانند، ۱۹ درصد معتادان به شکل تزریقی مواد مخدر استفاده می کنند، ۶۱ درصد معتادان از هیروئین کار می گیرند، ۲۶ درصد معتادان تریاک استفاده می کنند، ۳۳ درصد معتادان از ایران برگشته اند، ۲۸ درصد معتادان از پاکستان به کشور خود آمده اند، ۸۱ درصد معتادان مواد مخدر خود را از افراد مشخص به دست می آورند و ۲۰ درصد استفاده مواد مخدر در ملاعام صورت می گیرد؛ این آمار نشاندهنده فاجعه دردناک است، فاجعه ای که در کنار قتل و کشتار، اسارت و زندان، شکنجه و توهین و تحقیر، زحمتکشان را به کام نابودی می برد.

خانواده های عزیز زحمتکشان باید بدانند که برای گریز از بیکاری و فقر، رو آوردن به اعتیاد هیچ درد ایشان را دوا نمی کند. از اعتیاد آنها، چنانچه از فقر و بیکاری آنها، ثروتمندان و غارتگران سود می برند و روزانه به ارزش میلیون ها افغانی هیروئین و تریاک بر آنان می فروشند و ضمن این که زندگی شان را به شکل تدریجی نابود می کنند، دار و ندار خانواده های شان را نیز غارت می کنند.

اعتیاد راهی برای گریز از فقر، بیکاری و ناداری نیست، تاریخ فقراء و زحمتکشان نشان داده است که همبستگی، وحدت، اتحاد، اتفاق و استواری و پایداری ایشان است که آنها را از مظلوم و ستمگری ثروتمندان، غارتگران و تفنگداران بیرحم خارجی و داخلی نجات می دهد.